

[Gert Petersen]

der altså nogle socialdemokrater og radikale, som sagde: herregud, når de nu så gerne vil forhandle, så lad os dog forhandle! Det var efter vores opfattelse ikke en rigtig beslutning, men det undskylder ikke, at regeringen og udenrigsministeren under forhandlingerne har skabt et forkert indtryk hos forhandlingsparterne og ikke har holdt linjerne åbne tilbage til samtlige de partier, der havde vedtaget de pågældende dagsordener, på grundlag af hvilke man forhandlede.

Man har fra regeringens side bildt de andre medlemsstater ind, at der var dækning i dette folketing for det, man nåede frem til. Det viser sig at være forkert, og nu prøver man at komme ud af det med en skræmmekampagne, ved at tale om, at vi ikke kan være det bekendt, at de andre bliver skuffede og vil straffe os osv.

Må jeg minde om, at flertallet i sin betænkning i 1972 forud for den danske indtræden i EF skrev – og jeg citerer fra Folketings Tidende 1971–72, tillæg B, sp. 2812:

»Endvidere er der grund til at fremhæve den kendsgerning, at en inddragelse af nye og ikke i de eksisterende traktater forudsatte arbejdsområder i et kommende EF-samarbejde skal godkendes af samtlige medlemslande i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige regler.«

Det var trøstens ord dengang. I kan ikke blive overrumplet af dem dernede. Vi andre, der hørte til mindretallet, sagde – og jeg citerer fra sp. 2834:

»Den indvending, at Danmark kun binder sig til Romtraktaten, som den er, og til enhver tid vil kunne nedlægge veto mod en udvidelse af samarbejdet, finder mindretallet beror på en illusion. Det er en overtro på jura, hvis man tror, at når alle de øvrige medlemsstater forlanger politisk, koordinati-on, kan Danmark ved at påberåbe sig en paragraf forhindre det.«

Jeg håber, at vi i mindretallet tog fejl, men regeringspartierne argumenterer, som om det var os i mindretallet, der havde ret, og at man kan og vil straffe os, hvis vi bruger den ret, som flertallet dengang påberåbte sig at vi havde til at sige nej.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning til hr. Gert Petersen.

Da jeg talte om, at det var positivt med en traktatændring, nævnte jeg udtrykkelig miljøpolitikken. Jeg sagde, at det var på dette område, der var brug for en ajourføring, og jeg begrundede det med, at i 1957, da man lavede Romtraktaten, var miljøpolitikken ikke så aktuel, som den er i dag. I stedet for at den er indirekte med gennem artikel 235, mener jeg, det er positivt, at miljøpolitikken nu er nævnt, og at nationale højere satsninger på miljøområdet oven i købet udtrykkeligt bliver tilgodeset. Det var det, jeg sagde var positivt.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det var ikke rigtig det, jeg beskæftigede mig med. Det var mere den tanke, som hr. Kofod-Svendsen kom med om, at man var konservativ, hvis man gik imod grundlovsændringer. Det kommer jo noget an på, hvad det er for nogle.

Her skal vi altså tage stilling til pakken som helhed, det har vi fået at vide af regeringen. Nu må man foretage en afvejning.

Men helt bortset fra det vil jeg sige, at min bedømmelse af miljøafsnittet falder helt sammen med hr. Ivar Nørgaards, hr. Gades og hr. Albrechtsens, nemlig at der er tale om noget, som kan vanskeliggøre en selvstændig dansk miljøpolitik, og det er naturligvis negativt.

Formanden:

Vi går nu til ministrenes svar.

Før jeg giver ordet til udenrigsministeren, skal jeg oplyse, at efter ministersvarene vil der blive en middagspause af ca. 1 times varighed.

Under hensyn til det fremskredne tidspunkt er jeg indstillet på at lade den sidste sag på dagsordenen, forhandling om redegørelse nr. R 7, udgå af dagsordenen.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse i stedet finder sted på torsdag den 23. januar kl. 10.00. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):